

## Ἡ Παναγία καὶ ὁ κόσμος (Μελέτιος Καλαμαῶς Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Ἄπό τόν κόσμο αὐτό, ὅλοι θά φύγουμε. Τό βλέπουμε. Τό καταλαβαίνουμε. Δέν τό ἀμφισβητεῖ κανεῖς!



Τό ζήτημα εἶναι, ὄχι ὅτι φεύγουμε. Ἀλλά γιά ποῦ; γιά ποῦ;

Ὁ Κύριος καί Σωτήρας μας, πρὶν φύγει ἀπὸ τὸν κόσμον ἔλεγε. Ἐγὼ φεύγω! Πάω, νὰ σᾶς ἐτοιμάσω τόπο. Τόπο γιά ἀνάπαυση. Τόπο χαρᾶς καί δόξας. Καί θά ῥθῶ πάλι. Νά σᾶς πάρω κοντά μου.

Ἦρθε καί ἡ ὥρα, νὰ φύγει καί ἡ Παναγία ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτό. Ὅμως, ἀπὸ τὴν ἀπέραντη ταπείνωσή της, ποτέ δέν ἔπαυσε νὰ βλέπει τὸν ἑαυτό της σάν μηδενικό! Καί βλέποντας νὰ πλησιάζει τὸ τέλος της, φοβήθηκε. Καί ἄρχισε καί νήστευε. Γιά τὴν ψυχὴ της. Νά τὴν ἐλεήσει ὁ Κύριος. Νά τὴν κρίνει ἄξια, νὰ τὴν πάρει κοντά Του.

Καί πόθησε, στὴν ἐξόδιο ἀκολουθία της νὰ εἶναι παρόντες οἱ φίλοι καί μαθητὲς τοῦ Υἱοῦ της, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι. Καί στὴν προσευχὴ της τό φώναξε!

Καί ὁ Υἱός της, ὁ Θεός καί Πατέρας ὅλων τῶν ταπεινῶν, τὴν ἄκουσε. Καί ἔστειλε νεφέλες-ἄγγέλους καί συνάθροισαν γύρω της τοὺς ἀποστόλους. Καί κατέβη καί Αὐτός ἀνάμεσά τους. Καί παρέλαβε στὴν ἀγκαλιά Του τὴν ἁγία ψυχὴ της.

Καί οί πανεύφημοι απόστολοι τό εἶδαν. Καί κηδεύοντας την ΕΧΑΙΡΑΝ. Καί οί ἅγιοι ἄγγελοι, ἔνωμένοι μαζί τους, τραγουδοῦσαν! Καί ὕμνοῦσαν τό σεπτό καί ἅγιο σῶμα της, ἀπό τό ὁποῖο ὁ Κύριος τῆς Δόξης ἐπῆρε τό ἅγιο Σῶμα Του, πού τό πρόσφερε θυσία γιά μᾶς, στόν Σταυρό. Καί τροφή τῆς ψυχῆς μας ἴ“εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καί ζωήν αἰώνιων”, στήν ἅγια Κοινωνία.

Τί περισσότερο; Τί μεγαλύτερο; Τί τό ἁγιώτερο;

\* \* \*

Ὁ Κύριος ἐδόξασε τήν δούλη Του. Καί τήν ἔκαμε βασίλισσα στόν Οὐρανό.

Καί ὁ κόσμος ὅλος συμφώνησε.

- Γιά κανέναν ποτέ δέν ἔφτιαξαν οἱ ἄνθρωποι τόσο ὠραῖα ποιήματα καί τραγούδια, ὅσο γιά τήν Παναγία.
- Γιά κανέναν δέν ἔφτιαξαν, τόσο ὠραῖες εἰκόνες· ὅσο γιά τήν Παναγία.
- Κανένα καί κανενός εἰκόνισμα δέν φίλησαν ποτέ, τόσοι ἄνθρωποι καί μέ τόση λαχτάρα καί λατρεία, ὅσο τήν εἰκόνα τῆς Δούλης τοῦ Κυρίου Μαρίας.
- Γιά κανέναν δέν ἔφτιαξαν τόσα μνημεῖα, ἐκκλησίες, κατάσπαρτες σέ ὅλο τόν κόσμο, ὅσες γιά τήν Παναγία!...
- Καί κανένα, οὔτε ζωνταντό, οὔτε πεθαμένο, δέν ἐπικαλέσθηκε ποτέ ὁ κόσμος, τόσο ὅσο τήν Παναγία!...

Καί ἐκείνη ἀνταποκρίθηκε. Καί γέμισε τόν κόσμο, μέ τήν ἀγάπη της, μέ τά θαύματά της. Καί γέμισε ὁ κόσμος μέ θαυματουργές εἰκόνες της, πού εἶναι ἀτελείωτες οἱ ἱστορίες τῶν θαυμάτων της (γιά τήν κάθε μία).

Μηδενικό ἔβλεπε τόν ἑαυτό της ἡ ἅγια Δέσποινα μας ἡ Παναγία.

Πάνω ἀπό ὅλους τῆς γῆς τούς δυνάστες, τήν ὕψωσε ὁ Κύριος. Πρώτη καί μεγαλύτερη τήν ἔκαμε σέ γῆ καί οὐρανό.

Καί ἐμεῖς; Μυαλό ἔχουμε. Τό βλέπουμε;

Πίστη χρειαζόμαστε. Πίστη στόν Χριστό.

Ἀγάπη χρειαζόμαστε.

Ταπείνωση χρειαζόμαστε.

Καλωσύνη χρειαζόμαστε.

Άς τρέξουμε κοντά της!...

Καί ἄς τήν παρακαλέσουμε.

Ἄγία Παρθένε, Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, μᾶς ἄφησες ἄγία κληρονομία, τόν τρόπο τῆς ζωῆς σου, τήν πορεία σου στόν κόσμο. Μά ἐμεῖς ἄλλοῦ τόν ἔχουμε τόν νοῦ μας.

Συμπόνεσέ μας. Λυπήσου μας. Ταπεινώσου λίγο ἀκόμη. Καί παρακάλεσε τόν Υἱό Σου, νά μή μᾶς ἀποστραφῆ· νά μᾶς σπλαγχνιστῆ· νά μᾶς φωτίζει· νά μᾶς ἀξιώσει κάτι νά κάνουμε καί ἐμεῖς.

**Πηγή:** [agiazoni.gr](http://agiazoni.gr)